

Կ. Պ. Օլիսի, 21 սեպտեմբերին: խառնակութիւններն առաջնորդող հանգամանքներն մասին հազարավոր են, որ հայկական կոմիտէներ վաղուց պատրաստուած էր այդ ցոյցը և նորապէս ունէր օտար միջամտութիւն առաջ բերել և վերանորոգել հայոց հարցը: Ազգեցիկ անձանց և մանաւանդ պատրիարքի յորդորներին գիշանելով, կոմիտէներ որոշեց ըստականալ խաղաղ ցոյցով, հաղորդեց զրա մասին զեպտեմբերին սեպտեմբերի 16-ին և խնդրեց Բ. Գոնից չարգելել ցոյցը, հակառակ դէպքում պատասխանատւութիւնը թիւրքերին վրա գցելով: Թիւրքերը ամեն քննարկութիւնէն հրաժարուած և եռանդով անձն, կատարելապէս համապատասխան վիզիւրի կոչման և մի և նոյն ժամանակ ընդունակ նպատակու գրութեան բարեբանութիւնը:

ՊԱՇՏՈՆԱԿԱՆ ՁԵԿՈՒՅՈՒՄՆԵՐ

Կ. Պ. Օլիսի ցոյցի մասին
(Կ. Պ. Օլիսի լրագրիւններու տպած)

«Կը ծանուցուի թէ՛ տեսնուելով որ հայոց բնակավայրի և ջրհանկիւրի նման անհասկանալի կարգ մը անձինք հոս ու հնո հաւաքուած են, աստիկաններու և աստիկան-ղիւնուորներու միջամտութեամբ և առ Պատրիարքարան ուղղուած գեղեցկներու և յորդորներու վրայ՝ այդ հաւաքումները ցրուեցան: Շնորհիւ Ա. Կ. Ստեփանի կատարեալ անդորրութիւն և ապահովութիւն կը տիրէ»:

(Կրեքշարթի, 19 սեպտեմբեր)

«Երբեք, Հայերէն կարգ մը մարդոց բրած գուժարուններուն ինչ կերպով ցրուիլը այս օրուան լրագրիւններուն մէջ հրատարակուած էր, այս գուժարուններուն մէջ ժամադրանքներու և բաղնիսներու դէմ գէշերով դիմադրողները բնականաբար ձերբակալուելով բանտարկուած են և դատարանին տեսնուելով իրենց նկատմամբ օրէնքին տրամադրութեանց զործադրութիւնը և հրատարակութիւնը բնական ըլլալով, Կ. Պ. Վ. Կ. հասկանալիութեան ամէն իսլամ և ոչ իսլամ հայտարարութեան ամէն դատարարները և ամէն անհասկանալի պարտին շար-

կան պետութեանց աչքին առջև կը դնէին բոլոր այն հարստահարութիւնները և խոթութիւնները, որոնց նիւթակայ է հայ ժողովուրդը: Բայց ահա դեռ բան մը չեղաւ մեր յոյսերը արդարացիոյ և անաւոր ճշմամբ կը մօտենայ:

«Սրբազան հայր, ձեզի կը դիմենք ահա, խնդրելով որ մեր յոսանաւորութիւնը և բողոքը ներկայացնէք եւրօպական պետութեանց: Անոնց իրաւունքները և ըսելով, որ ալ համարելու կարողութիւններն չեն մնաց, ալ դիմանալու ոյժ չունինք մեր մէջ: Ժողովուրդին քուէովը ընտրուած էք զուր, և գացեք հոն, ուր կը կոչէ ձեզ ժողովուրդին ձայնը»:

«Ըսէք այդ անկարելիքը եւրօպային, որ եթէ ընդհուպ բան մը չընէ մեզի համար, շատ չանցած՝ ամբողջ աշխարհի կարմիր խմանալով, որ քրիստոնէայ ժողովուրդը մը բնաջնջելու եղած է: Ըսէք զեպտեմբերին, մեզի իբր խաղաղիկ պէտք է թողուն աշխարհին ամենեւէ զարհուրելի բռնահաւորութեան ձեռքը: Ըսէք այս ամենը, սրբազան, և եթէ ան չարուսակէ իր լուսնիւնը, գոնէ մենք կը գիտանանք ինչպէս մեռնելու ենք»:

Արեւմտեան պատասխանը այն եղաւ թէ՛ ինք իր պարտականութիւնը խղճի մօտը կը կատարէ և ասկէ վերջն ալ պիտի կատարէ, պիտի զարնէ կատարելութեան դուռը, պիտի դիմէ զեպտեմբերին, և կը յուսայ թէ մօտ է ժամանակը, ուր ամեն գործարարութեան վերջ պիտի տրուին. բայց հայերը քրիստոնէայ ժողովուրդը են, պէտք է համբերել դիմանալ. «Բայց ձեր տեղերը, սիրելի ժողովուրդս, և թող տուէք որ ձեր հովիւը հանդարտօրէն կատարէ իր պարտականութիւնը»: Պատրիարքը ջերմ համակամքէ չբացատրուած դուռ ելաւ. ու ան ասան ժողովուրդին մէջէն ձայն բարձրացաւ, որ առաջ անցնեն Ե. Կ. 2—3,000 հոգի, որոնք ընցուած էին մայր-եկեղեցին ու չընկաներ, ամբողջութեամբ ու հոն յայտարարուեցաւ, թէ պէտք է ուղղակի դիմել

Թիւ հպատակութեան օրինաւոր պարտականութեանց չընկաներ, մէջ, և ով որ օրէնքի հակառակ շարժելու ըլլայ ծանրապէս պատասխանատու պիտի նկատուի. կը հրամայուի և կը ծանուցուի թէ այդպիսիներուն մասին օրինական արամադրութիւնները պիտի գործադրուին»:

ՇԱԿԻՒՓԱՇԱՆ ԱՆԱՇԿԵՐՈՒՄ

Սահմանադրից մեզ գրուած են. «Այսօր, սեպտեմբերի 15-ին, Շաքիր-փաշան Ալաշկերտ է մտնում. ահա այն լուրը, որ հասաւ մեզ սահմանի միւս կողմից և այդ է ամբողջ Ալաշկերտի օրուայ հարցը: Խնդրութիւն է տիրում թիւրքերի և մանաւանդ քիւրդերի մէջ, ցնծում են մահմէտականները, և հեզմական ժախը բերաններին, հրաւիրում են տանջված ֆլաներին ընդառաջ դնալ...»

Հայերը ընդառաջ չեն գնում, չը նայելով որ մինչև անգամ Բայազէտի և Բագրևանդի հայոց առաջնորդները պաշտօնական հրաւեր են ստացել ընդառաջելու:

«Շաքիրը հայերի վիճակը քննելու համար է չընկած, այսպէս է լուր տարածված երկրում. այդ դիտել և հայերը, բայց իրանց զարհուրելի վիճակի մասին մի խօսք անգամ չեն կամենում: Նրան ասել, մի բողոք անգամ չեն յայտնում, մի ձիւ չեն արձակում, չը նայելով իրանց ստակից ցաւերին, նրանք չեն ճանաչում Շաքիրին իբրև կօմիսար, քննիչ, չեն կամենում բողոքել: Նրանց հաստատապէս յայտնի է, որ բողոքով ներկայացող հայերից գոհութեան և խաղաղութեան ստորագրութիւններ են ստանում»:

Բայազէտից Շաքիրին ընդառաջ գնացին կառավարիչ Ֆախրադ-փաշան, քարտուղար Սալահ-բէգը, պրօկուրօր (մըղալիմուսի) Արիֆ-բէգը, և վարչական ատենանի անգամ խորհրդակցեցին:

Շաքիրը գալիս է... և համիդիէ քիւրդերը ոտի վրա են, զենքերով ու ձիերով կազմ ու պատրաստ, զրանց արհնուռչող պետերը, սուլթանի անուան նշաններով համազգեստ հագած, իրանց գնդերով գնում են փաշային ընդառաջ. ցնծութեան աղաղակներ, զենքերի ահաւոր ձօնումն, անհաւատ ֆլաներին սպառնալիք, — ահա թէ ինչ է կատարվում Ալաշկերտում Շաքիր-փաշայի գալուստեան առիթով»:

Մի ուրիշ խղճակից հետեւալն է հաղորդում. «Շաքիր-փաշան արդէն հասել է Ղարաբաղիստ:

Գուռը և նախարարներուն յանձնել բողոքագիր — յայտարարութիւնը:

Գրան չուրջը եղածները արդէն մասամբ գրած են: Հայերը գոհուցանող եղած զանազան կողմերէ կը դիմէին Գուռը. ճամբան ոտիկանները և զինուորները իրենց ճամբաները կտրեցին. երկու կողմէն կրակ եղաւ, և կտորածը սկսաւ. ընկանաբար ժողովուրդը իր ցոյցը ընելէն և իր գոհը տալէն յետոյ պիտի քաշէր. նոյն պահուն էր, որ Գուռ-Գաբուէն մեկնող խումբն ալ վերի կողմէն կը յառաջանար, և Գուռը չըջալ պատուած կը գտնէր. տեսնելով որ անցնելու ճար չի կայ, բիւլօլէրները կուղղեն Գրան դէմ: Այս միջոցին նոր թիւրքեր երևան եկան. ուստիկանութիւնը հաւաքեց սօֆիստները, որ այդ տեղում առաջ բերել. մասն Նուրի Օսմանի գրով, ուր դիմուած վառելախաղ կար, մէկ-մէկ հատ տուին թիւրքերուն ձեռքը և յանձնարարեցին զարնել հանդիպած հայուն գլխին: Ու մինչ խեղճ բռնակիրներ, սարդ մարդեր իրենց ճամբան կերթային, յանկարծ իրենց գլխուն կուտէին իրենց ետեւէն փաշայի հարուած մը ու կիցային գետին: Ոստիկանութիւնը նմանապէս սօֆիսայի թէ ոստիկաններու, կը նետէր հայոց դէմ, ինչու, որպէս զի չըսուի թէ զօրքը կամ ոստիկանութիւնը միջամտեցին: Հոս ալ քիւրդերու զերը սօֆիսաներուն կատարել կուտայ ոստիկանութիւնը: Պոլիս կամուրջին գլխէն մինչև Գուռը, մինչև Գուռ-Գաբուէ և Ալաշկերտ ամեն փողոց պաշարուած էր զինուորներով. ով որ անցնէր, կը նայէին վրան գլուխը և թէ զենք կար, կամ թէ կախածելի զենք ունէր, կը քաշկուտէին ձեռքերով, նետերով սահանքները:

Հայ ժողովուրդը ալ սպաննած էր այս կուռն մէջ 10 ոստիկան, մէկ հազարապետ, մէկ հարիւրապետ, մէկ տասնապետ, և քանի մը զինուոր:

Նրան դիմաւորելու համար Բայազէտի մոլորէտ-րիֆը պահանջում է քիւրդ թուաններէից ժողովել իրանց ցուցակագրած համիդէյի աղայները: Մոլորէտարիֆը պահանջել է, որ հայերն էլ զինուորեն և հանրագրեր պատրաստեն, թէ իրանք երջանիկ կեանք են վարում, բայց, ի մեծ դժբաղ-թիւն նրա, նշանաւոր հայերը զանազան առեւտրական գործերով բացակայում են, իսկ Բագրևանդի առաջնորդը հիւանդ էլինելով՝ պատրաստութիւն չէ տեսնում զինուորելու: Հասանալի են, որ այստեղ ևս հայերը այնպիսի ընդունելութիւն ցոյց տան, ինչպէս Երզրումի մէջ:

«Ինչպէս պատմում են, Շաքիր-փաշայի թեւադրութեան, ամեն տեղ աշխատում են երախտագիտութեան հանրագրեր ժողովել հայերից»:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՄԻՐՈՐԱՅ ԺՈՂՈՎՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Միօրեայ ժողովրդագրութեան ժամանակը մօտենում է, մինչդեռ նրա մասին շատ քիչ են խօսում, նրանով շատ քիչ են զբաղվում, նրա աջող իրագործման համար պատրաստութիւններ չեն տեսնվում:

Իսկ պատրաստվել պէտք է և շատ լուրջ կերպով: Միօրեայ ժողովրդագրութեան աջողութիւնը կախված է հասարակութեան, ինտելիգենտ մարդկանց եռանդուն և համբաւելու գործակցութիւնից: Եթէ հասարակութեան անդամները չօգնեն, ալ ամեն բան թողնեն պաշտօնական ան-ձերի վրա, այդ լուրջ և մեծ գործը կը փչանայ, կը ձեւավի և չի հասնի երթագրեալ նպատակին:

Մի օրուայ մէջ ժողովել ամենաճիշդ և բաւական մանրամասն տեղեկութիւններ չէ կարող ա-նել ոչ մի չին օվինի կա կան կազմակերպութիւն: Գրա համար շատ մարդ է պահանջվում և շատ զբաղական ծախսեր: Այդտեղ հասարակութեան մասնակցութիւնը, և այն էլ ջերմ մասնակցութիւնը, անհրաժեշտ է:

Պէտք է ժողովրդականացնել այդ գործի նշանակութիւնը թէ լրագրական հրաւերներով, թէ գրքային իրաւարարակութիւն, ժողովել է բազմաթիւ նիւթեր, թէ գիտական ընկերութիւնների գեղուցումներով, թէ գաւառական ուսուցիչների և ուրիշ ինտելիգենտ անձերի գործակցութեան ղեկավար:

Մեր երկրի ինտելիգենտ մարդիկ կարող են

Ոստիկանները անմիջապէս արժուելով խիտ ժողովրդին մէջ, կը ծանուցանէին այս մահերը և աւելի մեծ զբոսում առաջ կը բերէին:

Գաղապէս գործերու պաշտօնատեսուցի կը վակէր, ինչպէս նաև միւս պաշտօնատեսուցիներն ալ կը պարզուէին. էֆենդիները Գոնէն և ուրիշ պաշտօնատեսուցիները զողահար կը փախէին, կառ-քերին նստած կը վազէին կամուրջ, ուրիշ չու-գեանները մանկելով կապառասանէին Վօսիւր: Նախարարները իրարանցումի մէջ էին, Ստորա-գամը մեծ վախով, պաշարուած ոստիկաններէ ու զինուորներէ, կը յառաջանայ. պահ մը ետ կը դառնայ և ուրիշ ճամբով կերթայ տեղը: Նոյն մանր կը հասնի, բայց Սաիդ-փաշա արտակարգ զբաղումը պատճառ բռնելով, չընդունի զայն:

Անդին պատրիարքը գրգռուած, յուզուած, արհնի լուրերէն տան ու վրա եղած՝ կը մարի կիւնայ: Ստորագրած թիկնապահ մը կը հասնի և կը հրաւիրէ պատրիարքը, բայց անիկայ հի-ւանդ վիճակի մէջ է, չի կրնար տեղէն շարժիլ, և երթալ ինչ ըսէ: Թիկնապահը կերթայ. քիչ վերջը ուրիշ մը կուգայ, բերելով պաշտօնագիր մը, որուն մէջ ստորագրած են Ստորագրումը, չէլի-իւլիսումը, արտաքին և ներքին գործերու նա-խարարները: Այդ պաշտօնագրով կը հրաւիրուի պատրիարքը յորդորել ժողովուրդը ցրուիլ, հան-դարտ կենալ, խաղաղութեամբ ապրել: Պատ-րիարքին քարտուղարը ընդունելով թիկնապահը, կըսէ թէ արդէն Սրբազանը միշտ խաղաղութիւն և հանդարտութիւն կը քարոզէ. բայց հիմա ոչ մի ընդունելու վիճակին մէջ է:

Այն կերթայ և ետեւէն կը հասնի Սուլթանին մէկ թիկնապահ, որ հրամաններ կը բերէ. միշտ հանդարտութեան, խաղաղութեան, ցրուու-մի հրամաններ:

Այս թիկնապահին մէկնել վերջը, Հիւանի-պէյ, անօրէն ոստիկանութեան, կուգայ Գուռ-

այս գործում զբաղան դեր կատարել. զրա հա-մար հարկաւոր է, որ նրանք լուրջ կերպով ըզ-բաղվեն այդ կարեւոր և անհրաժեշտ գործը աջո-ղեցնելու խնդրով:

ԱՆԻՐԱՎՈՂԱՍՏԱՆ ԳԻՒՂԵՐԻ ՀՈՂԱՐԸ

Մեր երկրի քիւրդերը, լինելով աստանդական խաչնարածներ, չը ստացան հողաբաժիններ որոշ սահմաններով, ինչպէս նստակեաց գիւղացիները: Քիւրդերի կեանքի առանձնայատկութիւնները դժուարացնում էին նրանց հողատիրութեան հա-մար վերջնական ձևեր մշակելը, ուստի այդ գոր-ծը յետաձգվեց մինչև մի աւելի յարմար ժամա-նակ, և այդպիսով հասաւ մինչև մեր օրերը:

Քիւրդերը վճարում էին միայն գլխահարկ, ինչպէս և միւս գիւղացիները, և առանց որ և է վճարի օգտվում էին ընդարձակ արօտնե-րով՝ ձմեռները տախարակներում, անապատնե-րում, տաք տեղերում, իսկ ամառները լեռներում և լեռնադաշտերում, մինչդեռ նրանց հարեան նստակեաց գիւղացիները առանձին վճար չէին տալիս միայն գիւղական հողի համար, իսկ նրա-նից դուրս ամեն մի կտոր հողի համար տալիս էին զանաքանիւն նշանակած որոշ տուրք:

Քիւրդերի ձեռքին գտնվում էին ահագին տա-րածութիւն հողեր, որոնց մի մասը նոյն իսկ մնում էր առանց շահագործվելու: Յաճախ քիւր-դերը վերցնում էին առանձին աուրը հայերից և թուրքերից և թոյլ էին տալիս օգտվելու իրանց արօտներից: Կառավարութիւնը մի եօթ-ութ տա-րի արանից առաջ թողնելով ձմեռոցները առանց տուրքի, տախարակի արօտների համար նշանակեց մի թեթիւ վճար:

Սակայն ժամանակով ազգաբնակչութիւնը աւե-լացաւ, հողի պահանջը մեծացաւ և նրա գինը բարձրացաւ: Այն ժամանակ կարիք դգացվեց հա-մեմատութեան առնել գիւղացիների հողային ապահովութեան աստիճանները և մշակել ընդ-հանուր նօրմանը հողաբաժինների համար:

Կառավարութիւնը ահա մօտ տասն տարի է, որ սկսել է մշակել այդ խնդիրը, չափել է ահա-գին տարածութիւնները, ժողովել է բազմաթիւ նիւ-թեր և շուտով օրէնսդրական կարգով կը սահ-մանի Անդրկովկասի գիւղական հողատիրութեան վերաբերեալ սկզբունքները:

Այս աշխատ պէտք է չափվեն և հետազօտվեն այն ձմեռային արօտատեղերը, որոնք՝ սկսած

Գարուի պահանջանց և Պատրիարքին քարտուղա-րը կը հրաւիրէ. բանակցութիւններ կը շարու-նալուին միշտ նոյն ոճով, նոյն պատասխանով: Կառավարութիւնը կուղէ որ մայր-եկեղեցին հաւաքուած բաղմութիւնը ցրուի և Պատրիարքը ապահովութիւն տայ անոնց. բնականաբար Պատ-րիարքը այդ երաշխաւորութիւնը չի կրնար տալ և ասանի պատասխանատւութիւն մը իսկ վրան չի կրնար աւելի:

Սլեմազը, որ արդէն հայոց տօնի պատճառաւ կէս մը գոց էր, արդէն անխնայութիւն մէջ բոլորու-վին կամայանայ, ամեն մարդ խանութները փա-կելով կը փախչին:

Ու գիշերը կը հասնի, հանդարտ, խաղաղ գի-շեր մը, և լուսինը կը ծագէ արիւնքանիւր փո-ղոցներուն վրա, ընդհանուր խորին տխրութեան վրա:

Երբ կը լուսնայ երեքշաբթի առտուն, սարսուռ մը կընթանայ ամենուն ոսկոռներուն մէջ: Գիշերը ամբողջ Պոլիս պղտիկ Ստանու մը դարձած է: Ոստիկանները առաջնորդելով խառնիճաղանձին՝ կը տանեն զանոնք խաները, ուր որ գիտեն թէ քիչ հայ կայ, և դռները կտորտել տալով՝ անդէն խեղճերը բռնաբերում մէջ կը մտնեն: Ահա ինչ որ անհաստատ յոյն մը պատմեց մեզի՝ սարսա-փահար: Առաջավաճառներու չուկան փոքրիկ խաներ կան, ուր հայ, յոյն պանդուխտները միասին կը պտակին, գիշերանց աղմուկ մը կը լսուի վարը. կը կարծուի թէ գողեր եկած են. մէկ երկու հո-գի վար կիչնեն. այդ միջոցին ոստիկանները կը վազեն վեր, խուժանը հետեւին ասած և կը դիմեն այն սենեակները, ուր մարդ պտակած է և բերելով կը ձեռնեն, կը նետեն, ու յետոյ, երբ ալ ուղեղին պայթած արիւն կը հոսէ, կանան կը տանեն ծովը, որ մօտ է, կը նետեն դիակնե-րը, տաք հողի սպաննած են. յոյները իրենց անցագրիւնները ցոյց տալով, որոնց մէջ յոյն ըլ-լալին հաստատուած է, կազմաւոր:

Այնքան և Մատարայի մօտերից՝ ձգված են Ախու-
րեան գետի հոսանքով, զբաղեցնելով Մարգարաթ-
գի դաշտը, Լճիկաձորի, Երևանի և Ծաղկաբեր-
դուհանկան ձմեռվայ արօսանքը:

Պէտք է նկատել, որ քիւրդերի մի մասը այժմ
հանդիմանում է ցայց տալիս պարսպակ երկրագոր-
ծութեանը և ունի վարուցանմանը: Ղլիջեթաղ,
Գեալա, Հաթու, Զորբա և շատ ուրիշ ձմեռոցնե-
րում արդէն տաան տաանհինգ տարի է, որ քիւր-
դերը արտեր են վարում և մեծ քանակութեամբ
ցորեն և դարման ավարում:

Այդ երկրագործութիւնը սկզբում նրանք կա-
տարում էին ըստ մեծի մասին հայերի ձեռնարկի:
Քիւրդերը պայմանաւորուած էին սակաւահող հա-
յերի հետ, յանձնելով նրանց մշակել, ցանել,
հնձել, կտակ և յետոյ վերցնել արդիւնքի մի
յայտնի մասը: Իսկ այժմ քիւրդերի մէջ ևս սկսում
են երակ մարդիկ, որոնք փորձ են անում իրանց
նշտով առաջ տանել երկրագործութիւնը:

Նստակեցող կեանքին ընդհանրապէս մեծ առա-
ջադիմութիւն է քիւրդական կեանքում և ցանկա-
լի է, որ օր առաջ նա կարողանար գնահատել
խաղաղ կուլտուրական կեանքի արժանատիու-
թիւնները:

Այժմ, երբ այդ դեռ թափառական տարրի մի-
այն մի փոքրամասնութիւնն է հողագործութեան
փորձեր անում, դժուար է նրանց գիւղական հո-
ղատիւնութիւնը վերածել ընդհանուր նորմայի:
Բայց, յամենայն դէպս, այդ հանգամանքը պէտք է
նշանակութիւն ունենայ ծրագիրներ որոշելու
միջոցներ:

Երկարամեայ խաղաղ կեանքը արդէն փոքր ի
չափէ ազդել է քիւրդի վրա և վերջինս հա-
մար անկախութիւն կերպով պահանջ է դարձնել հո-
ղագործութիւնը: Ի հարկէ, քիւրդի վայրենի բնազ-
դութեանը և հակումները չուտով չեն անհետա-
նալ, բայց արդէն մի քայլ առաջադիմութիւն է,
երբ նրանց թուականները համար ձեռք են առն-
ված հաստատ կուլտուրական միջոցներ:

ՆԱՄԱԿ ԳԱՆՁԱԿԻՅ

Սեպտեմբերի 18-ին

Մեր քաղաքը երկար տարիների ընթացքում
փափագում էր ունենալ քաղաքային ինք-
նավարութիւն: Վերջապէս այդ փափագը
կատարվեց: Առաջիկայ 1896 թ-ից պիտի հիմն-
վի Գանձակում քաղաքային վարչութիւն, պի-
տի ընտրվեն ձայնաւորներ, քաղաքապետ, և

Եւհիւ-գաղէ կը մտնեն փափագ-օղու խանը և
երեք հայ անկողնիներուն մէջ սպաննելով՝ դուրս
կելնեն:

Փողոցները խաժամուած հանդիպած հայ բեռ-
նակիրն զլսուուն բան մը կը դարնէ. Գալաթիա—
Եւրօպական կետուն մը—ոտիկանները կը հա-
լածէին հայ բեռնակիր մը. քանի մը թիւր-
քեր վրան յարձակելով՝ տեղն ու տեղը մար-
դը սպաննեցին: Երկու երեք սպանութիւն
կատարվին վրա՝ Ոստիկանները հայ մը բանտա-
լին կտարը դրած, կը տանէին պահականոց.
Թիւրքերը յարձակելով կտաքին վրա, կտոր-կտոր
ըրին և սպաննեցին հայը:

Քաղաքապետութեան պաշտօնատան մէջ թիւրք
խուժանը տասը հայ կտոր-կտոր ըրին Գառա-
կան նախարարութեան պաշտօնատան մէջ հայ
մը, որ առևտրական դատի համար եկած էր, երբ
սանդուղիներէն վար կիչնէր, տեղն ու տեղը
սպաննեցաւ:

Տպաւորութիւնը առեւել է. երեքշաբթի օր
գետաբանները ժողովը ըրին թարապիս, Ֆրանս-
ական դեսպանատունը, և միջօրէն ետքը
թարգմանները Գուրը գրկեցին: Ֆրանսիայի դես-
պանատան առաջին թարգմանը կըսէր, թէ զգա-
ցած ապաւորութիւնը քստմնելի է. խալիսի
դեսպանատան գործակառարը ամենածանր տե-
ղեկապի մը պարտատուով զրկեց իր կառավա-
րութեան, անշուշտ միւս դեսպաններն ալ կը-
նեն, բայց չի կրցի տեղեկութիւն ստանալ:

«Տէլէ Դիւղի» թղթակիցը տասը տեղեկաբեր
զրկած է Պոլսոյ ամեն անկիւնները և ինչ տե-
ղեկութիւններ որ կը հաւաքէ՝ կը զրկէ իր թեր-
թին:

Երկուշաբթի մինչև կէս գիշեր սուլթանին
պալատը ժողով կար:

Երեքշաբթի մեր կրօնական և քաղաքական
ժողովներն ալ գումարուելով՝ մինչև իրիկուն

վարչութեան անդամներ և այլ գործավարներ:
Ինչ է մնում այսուհետև անկու գանձակեցի-
ներին.— մնում է լուրջ կերպով վերաբերվել դէպի
այդ նոր հիմնարկութիւնը, աշխատել առաջին
անգամից այնպիսի ամուր հիմունքներ վրա հաս-
տատել, որ ապագայում ոչ մի ոյժ չը կարողանայ
նրա գեղեցիկ սկզբնաճիւղները շօշափել և չարժել:

Ինչով կարող է Գանձակի հասարակութիւնը
հասնել այդ ցանկալի նպատակին, եթէ ոչ իր
լուրջ ձայնաւորների, քաղաքապետի, անդամների
և միւս գործավարների զիտակցական ընտրու-
թեամբ: Արդեօք Գանձակը մտածում է այս հան-
գամանքի վրա, թէ ոչ մտածում է, որ գործի
աջող կամ անաջող ընթացքը մեծ կախում կու-
նենայ ընտրված մարդկանց թէ բարոյական և թէ
մտաւոր յատկութիւններից:

Մենք խորհուրդ ենք տալիս Գանձակեցիներին
լուրջ փողոցային զրոյցներով չը զբաղվել՝ այլ պատ-
րաստվել խելացի ընտրութիւններ անելու և
վարչութեան ղեկը այնպիսի անձանց ձեռքը տալու,
որ նոր քաղաքային վարչութիւնը ամուր և ար-
դար հիմունքների վրա հաստատվի: Գործի լաւ և
աջող սկիզբը նրա ապագայի պատկն է:

Ա.—

ՆԱՄԱԿ ՆՈՒՐՈՒՄԱՐԱՅԻՅ

Սեպտեմբերի 2-ին

Նոր-Բուխարա քաղաքը գտնվում է Բուխար
մայրաքաղաքի հարաւ արևմտեան կողմը 11
վերսահ հեռավորութեամբ, Աշղրկապետան երկա-
թուղւո գծի վրա:

Հին քաղաքը շատ ընդարձակ է և բազմա-
մարդ տները շինված են հում ցեխից, կամ ա-
ղիւտայէն են: Շինութիւնները միմեանց վրա անկա-
նօն դիզված, առանց ուղղութեան: Փողոցներով
հազիւ երկու մարդ միմեանց հրելով կարող են
անցնել: Ամեն քաղաքային կը պատահէր աղո-
թատան, որտեղ ուսանում են 10—20 երեխա-
ներ, ծուկ չըթած, ձիւտի հարուածների տակ:
Հարկաւոր խանութներ կան քաղաքի մէջ, ո-
րոնք շատ նման են Աշղրկապետի գիւղական չար-
չիւների խանութներին, ամեն մէկի հարստութիւնը
աւելի է, քան մի քանի հարկւր բուլուր Մախում են
բացառապէս ուսաց աղբար: Շատ հարուստ-
ներ կան տեղացի հրէաներից և հնդկաստանցի
բուդդայականներից, որոնք մեծ մասամբ վաչ-
կատութեամբ են պարսպուած: Փողոցներում
կը պատահէր խուժ-խուժ հնդկաստանցիներին,

նիստ ըրին: Ոստիկանութիւն անդադար լուր կու-
գար, թէ մայր-եկեղեցին հաւաքուած ժողովուր-
դը ցրուին, բայց պարտիարը երաշխաւոր չէր
ուղեր ըլլալ ժողովրդին առջև: Գալաթիայ եկե-
ղեցին, Բերայի եկեղեցին հաւաքուած էր անդէն
ժողովուրդը և կը գիշերէր:

Յեղափոխականները այս վրէժները լուծելու
համար ծանր որոշումներ տուեր են, բայց որովհետեւ
շատ կոտորած եղաւ իրենցմէ, հաւանորէն քիչ
մը արեւն պիտի յազաղին որոշումներու գործա-
դրութիւնը:

Հայոց չըջանալներուն մէջ ընդհանուր տղա-
ւորութիւնը այն է թէ սեպտեմբեր 18-ը ամե-
նամեծ քայլ մը առաջ անել պիտի տայ մեր
խնդիրն լուծումին: հակառակ թափուած արեւին
ժողովուրդը անհուն գոհունակութիւն ունի:

Երէկ Աթամուր ոսկերիչներու շուկան ու խա-
ները քոյց էին, նմանապէս խաչոր հայ խանութնե-
րը, վաճառականներն ալ չուտով գոցեցին իրենց
վաճառատունները, քանի մը օր գործադու պիտի
ընեն: Գալաթիա թիւրք-մեղէն քաղաքէն մինչև Ա-
ղաթ-քաղաք խանութները գոցուեցան:

Հայ փառաբանները ալ ևս դատարան պիտի
չերթան, ուստի դատական գործերն ալ կը դադ-
րին:

Անդրոնական վարժարանը մինչև յառաջիկայ
երկուշաբթի փակ պիտի մնայ, որպէս զի տղա-
քը երթեկութեան պատճառաւ ու և է վտանգի
չենթարկուին:

Երեքշաբթի առտու թուրք թերթերը ողորմե-
լի պաշտօնական յայտարարութիւն մը հրատա-
րակեցին, առանց ամաչելու: Բայց տեսնելով որ
գործերը կը ծանրանան և թէ թուրք ժողովրդի
գրգռումը ծանր հետևանքներ յառաջ կրնար բե-
րել, անմիջապէս ուրիշ յայտարարութիւն մըն
ալ հրատարակեցին յաւելուածով: Գիշերը «Սա-
պահ» այդ յաւելուածը հրատարակեց, այս առ-
տու ալ Ֆրանսիայէն թերթերը յաւելուած հանե-
լին:

որոնք թերթի տակ պահած ունեն փայտի ձի-
պտտներ, վրան զանազան նշաններ արած և այդ
ձիւտները ծառայում են դրանց համար իբրեւ
պարտավորակ, խեղճ և աղքատ մարդկանց
կողմից: Եթէ մի մարդ դրանցից մի 20 թեմապ
(2 ր. 80 կօպ) պարտք վերցնի, այդ փողի տո-
կոսը ամեն օր կաճի փայտի վրա մի-մի նշանով:
Յաւալի է, որ տեղական օրէնքը և սովորու-
թիւնը յարգում են այդպիսի կառավարութեան
խառնակների ձիւտի նշաններով փող չանեց-
նելը:

Առաստառնի մի քանի յայտնի գործարանա-
տէրեր իրանց գործակալներն ունեն այս քա-
ղաքում, որոնք ներմուծում են ամեն տեսակ
ապրանք և արտադրում են մեծ քանակու-
թեամբ բամբակ, զարաքեօլ անուանած մորթի-
ներ և այլն:

Կան պարսիկ, թիւրք և հայեր էլ: Պարսիկնե-
րը պատուաւոր տեղ են բռնում քաղաքում ի-
րանց զիբթով, բայց թիւրքերի և մի կարգ հայե-
րի համար մի և նոյնը չէ կարելի տեսլ: Մարդ
կարծում է, որ այս մարդիկ, ինչպէս կասեն,
«Աստուծոյ աչքից ընկած են», ազգ, կրօն, լեզու
և մարդավայել կեանք վաճառված է դրանց չըջա-
նում: Ոգեկից խմիչները սաստիկ արգելված են
Բուխարայի էմիրից:

Նոր Բուխարայի շինութիւնները, փողոցները,
կարգը և կանոնը օրինակելի են: Առհասարակ
գտնվում է մեծ մասամբ հայերի, ուսանների և
ուսահրէանների ձեռքում, որոնց թիւը 50-ի չափ
կը լինի: Այստեղ բանում են 100 ի չափ հայ
արհեստաւոր Գարաբաղի գիւղերից գաղթած:

Մի բան ցաւալի է,— դա այստեղի հայերի
անհամարաշխութիւնն է. ապրում է ամեն մարդ
իր համար, փոխադարձ օգնութիւն և ինքնաճա-
նաչութիւն չը կայ սրանց մէջ: Աւելացնենք
և այն, որ այստեղ ստացվում է երեք օրինակ
«Մշակ»:

Գաղթական

ՆԱՄԱԿ ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԵԱՆ

Բաղու, սեպտեմբերի 17-ին

Իբրեւ պատասխան «Մշակի» 105-րդ համարում
եղած յարձակումների և արտայայտված կարծիք-
ների, խմբագրութիւնից խնդրում եմ հրատարա-
կել հետեւեալը.

Շամախու թեմի եկեղեցական-ծխական զըպ-
րոցների տեսչութիւնը ևս ստանձնել եմ 1893

ցին: Մերիկներէ «Հայրենիք» առտուն ելլելուն
սպեց դայն. կտրած կը զրկեն: Արտավարու-
թիւնը գոհ է թիւրքերուն գրգռումէ, բայց կըզէ
պաշտօնապէս դժգոհ երկիւ և հանդարտեցնելու
ջանքեր ցույց տալ:

Տեսնենք այսօր ինչ պիտի ըլլայ:
Յ. Գ. Նամակս վերջացնելու վրայ էի, երբ
լուր տարածուեցաւ թէ երէկ, երեքշաբթի գի-
շեր, խաղը-փայտ, ուր բազմաթիւ պանդուխտ-
ներ կը գտնուին, թիւրքերը կոտորած ըրեր են:
ոմանք 40, ոմանք 50 կըսեն իրենց անկողնիներ-
ուն մէջ սպանուող հայ պանդուխտներուն թի-
ւը: Ստուգել կարելի չէ, վասն զի թղթատարը
հիմա կը մեկնի, բայց այդ լուրը տարածուած է
և սարսափ կազդէ:

Այս բողոքն ալ լուրի թէ ժողովուրդը Բե-
րա դեսպանատունները պիտի զիմէ պաշտպա-
նութիւն խնդրելու.— քանի մը հարկւր հողի ալ
զինեալ անոնց ետեւն պիտի երթան, եթէ ոս-
տիկանութիւնը միջամտէ, պիտի դիմադրեն:

Խաղը-փայտի կոտորածը կը ստուգուի. 35—40
հողի սպանուած են:

III

Կ. Պ օ լ ի ս, սեպտեմբերի 20-ին
(Երեկոյեան)

Ահա նորագոյն տեղեկութիւններ:

Գաւրմ փայայի կոտորածը ստուգուեցաւ. 35—
40 հայ պանդուխտ ջարդուեր են իրենց անկող-
նին մէջ: Երեքշաբթի գիշեր զարձեալ Զուր-
Զեյմէ կոտորած, հազարաւոր թիւրքեր, առաջ-
նորդուելով ոստիկանութիւնէ, մտեր են Զուր-Զեյ-
մէ-փայայի հայերու խանը, յարձակեր են խանի
մէջ գտնուող խեղճ ժողովրդի վրա և 40 հողի
ջարդեր են: Ազմաթուրուկ թաղը խուժանը կը
մտնէ գիշերը աղքատ տուններ և քանի մը ըն-
տանիք ջարդեր են: Ուրիշ տեղ ալ հայ կարծե-
ւով ջարդեր են յոյն ընտանիք մը, երեք ալ ու-
րիշ յոյն կտորուեր են: Ուր որ հայերը զէնք

թիւ գեկտեմբերի 20-ին: Ուրեմն 1893/94 ու-
սումական տարի սկսվելուց 4 ամիս յետոյ—
Եւ Հէնց այդ ուսումական տարվայ ընթացքում
ևս 5 նոր դպրոց եմ բաց արել: Անցեալ 1894/95
ուսումական տարվայ վերջում բաց եմ արել
կրկին 8 նոր դպրոցներ, որոնցից մի քանիսը
կենտրոնական են, այսինքն մի քանի միմանց
մօտ գտնվող գիւղերի համար:

Գրանից աւելի գործելու և աւելի շատ զըպ-
րոցներ բանալու անհրաժեշտութիւնը,— թող երբ
տալիս տեսլ,— մենք ևս հասկանում ենք և ի
սրտէ ցանկանում, թերևս ոչ պակաս քան «Մը-
շակը»:

Բայց մեր (և, համարված ենք, ամեն մի թե-
մական տեսչի) գործունէութիւնն ու եռանդը՝
անշուշտ և անշուշտ խոչընդոտների և խը-
թանների են հանդիպում, որոնց մասին շատերը
զաղափար անգամ կարող են չուսնալ: Հէնց
նոր բացված դպրոցների մի մասն ևս՝ մինչև
այսօր վերջնականապէս կազմակերպված չէ,
դժբաղդաբար: Եւ այդ մեղանից անկախ պատ-
ճառներով դարձեալ:

Թեմական տեսուչ՝ Եղիշէ քահանայ Գեղամեան

ՆԱՄԱԿ ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԵԱՆ

Թիֆլիս, սեպտեմբերի 27-ին

Տեղական լրագիրները յայտնեցին, որ Թիֆլի-
սի քահանաներից մէկը՝ Գիւտ քահանայ Աղա-
նեան, եկող տարվայ յունվարի 1-ից պէտք է
հրատարակէ վեցամսեայ գրականական մի հան-
դէս՝ «Լուսնայ» վերնագրով: Լուսնայ բառը իմ
պսեղւոյնիմ է, որ արդէն ստված է թէ մի քա-
նի տարի առաջ լոյս տեսած «Կողմնակալ»
գիրքի և թէ նորեւս լոյս տեսած «Գառօր» լո-
ստանիքը: Վէպերի վրա՝ իսկ այժմ Գիւտ քահա-
նան ուղում է իր ապագայ հանդիսին տալ նոյն
«Լուսնայ» անունը:

Չարմանում ենք, միթէ նա մի ուրիշ բառ չէր
գտնում, որով անուանէր իր հանդէսը, բացի
Լուսնայ բառից, որը ևս ընտրել եմ իբրեւ իմ
պսեղւոյնիմ և այդ պսեղւոյնիմ հրատարակել
եմ իմ հեղինակութիւնները: Տէր-հօր այդ վար-
մունքը դէմ է գրականական և տիւկային:

Լուսնայ

ուսնն, կրնան ուժգին դիմադրել, տեղ մը հինգ
թիւրք կը յարձակին երեք հայերու վրայ, հինգն
ալ կը սպանուին:

Այս եկեղեցին հաւաքուեր է հայ ժողովուր-
դը, գիշեր ատեն սուլթանին պալատին կը կան-
չուին Նուրեան և Ունեան Արիկ. ժամը գիշե-
րուն 2-ին մոթով կուգան պատրիարքարան և կը
յորդրեն մայր-եկեղեցին հաւաքուած ժողովուր-
դը ցրուի: Ժողովուրդը խօսք մտիկ չընեն:

Այսօր, չորեքշաբթի, Բերայի եկեղեցին ալ
լեցուած է բազմութիւնը. ոչ ոք կըզէ դուրս
ելլել, սուլթանը սարսափելի բարկացած է, կը
զգայ, թէ ինչ ծանր հետեւանք կուենայ այս
անսպանութեան վախը:

Այսօր Հիւսնի-պէյ, տնօրէն ոստիկանութեան,
պատրիարքարան եկաւ, խնդրելու, որ ժողովուր-
դը մեկնի մայր-եկեղեցիէն, ամեն պաշտօնու-
թիւն տալով: Պատրիարքը, որ հիւանդ է, պա-
տասխանեց, թէ երէկ իրիկուն ալ այդ ապահո-
վութիւնը կուտայիք և գիշերը ամեն տեղ կո-
տորած ըրիք: Հիւսնի ամօթահար քնաց: Ունեան
և Նուրեան նորէն սուլթանին պալատը կան-
չուեցան:

Վոսփոք դեսպաններուն պարտէզները վրան-
ներ դրուեցան և հայերը այս գիշեր հոն պիտի
ապաստանին:

Ամբողջ Աթամուր, շուկան, վաճառատունները
փակուած են այսօր:

Գեսպանատունները իրարանցում կայ, դես-
պանատան թարգման մը աչքովը տեսած է, որ
եօթը հայ ձերբակալուած տեղն ու տեղը սպան-
ուեր են ոստիկաններէն: Մեծ զայրոյթ ունին
և իրենց տեղեկապիւրները հաղորդեցին իրենց
կառավարութեանց: Հիւսնից ստիկան խիստ բո-
ղոքներ ընելու վրա են:

Տեսնուած կացութեան մէջ ենք:

ՆՆՈՒԲԻՆ ԼՈՒՐՆԵՐ

«Մշակի» այսօրվայ համարը բաղկացած է մէկ ու կէս թերթից:

Պատու և օրի մասունն ստիճիով թիֆլիսի ընկերութիւններէն մի քանիսը, ինչպէս են Կովկասեան Գիւղատնտեսական, Բժշկական և Կենդանիներին հովանաւորող ընկերութիւնները, ցաւակցական հեռագիրներ ուղարկեցին հանգուցեալի ընտանիքին:

Երեքշաբթի, սեպտեմբերի 26-ին, առաւօտեան 10 ժամին զինուորական մինիստր գեներալ-ադիւտանտ Վաննովսկիի համապարհ ընկաւ գէպի Պետերբուրգ: Մինիստրին եկել էին ճանապարհ գցելու Կովկասի կառավարչապետ գեներալ-ադիւտանտ Դերմանտէի, թիֆլիսի նահանգապետ իշխան Դերվալսիէ և շատ ուրիշ բարձրաստիճան անձինք:

Մեզ հաղորդում են, որ Թաւրիզի հայոց հասարակութիւնը մտադիր է խնդրել հայոց Կաթողիկոսի, որ Սուրբաս արքեպիսկոպոս Պարպեանի փոխարէն առաջնորդ նշանակվի Եզնիկ եպիսկոպոս Ազարիանին, Արաքիլիի նախկին առաջնորդը, որը արտփան էր Երուսաղէմ և այս տարի Խմբիլեան պատրիարքի ջանքերով սղտակից արքայից: Նա այժմ գտնվում է Կ. Պոլսում:

Թիֆլիսից «Нов. Время» լրագրին գրում են հետեւեալը. «Սուրբ Մովսէս-Փօղոսի 225 հազար րուբլու պահանջի գործը Կարապետ Մովսէս-Փօղոսի, որը դատաստանական պաշտում վճարելից, որը դատաստանական պաշտում վճարելից յօդուտ վերջինի, նորից լոյս աշխարհ է գալիս, բայց արդէն քրէական կարգով: Կատարանական պաշտի լիակատար վճարի մէջ երեացել են այնպիսի յաւելումներ, որոնք չը կան պահանջողի այն պատճէնի մէջ, որ սուրբ են նրան վճիռը յայտնելուց մի ամիս յետոյ: Այդ պատճառով Սուրբ Մովսէս-Փօղոսի սենատում քրէական գործ է սկսուած»:

Բազում բժիշկներ ընկերութիւնը սեպտեմբերի 23-ին կացարած իր ընդհանուր ժողովում որոշել է ուղարկել Պարիզ, հետեւեալ ցաւակցական հեռագիրը՝ Պատմութիւնը մասունն ստիճիով. «Բազում բժիշկներ ընկերութիւնը արեւելական կարտի մեծ Պատմութիւնը մասունն ստիճիով անսահման վշտացած յայտնում է իր անկեղծ ցաւակցութիւնը ինտիմութիւն, հանգուցեալի ընտանիքին և ֆրանսիական բոլոր լրագրիներին»:

Թիֆլիսի հայոց Հրատարակչական ընկերութիւնը լոյս է ընծայել Ստեփանոս Պալատանեանի «Հայոց Պատմութիւնը», և երկրորդ տպագրութեամբ: Գրքի մէջ գեղեցիկացած է հանգուցեալ հեղինակի պատկերը: Առաջին անգամ այդ գիրքը տպւել 2,400 օրինակ, որոնք տպուվելին 4 տարվայ ընթացքում: Ներկայ երկրորդ տպագրութիւնը արված է 3,600 օրինակ:

ՇՈՒՇՈՒՑ մեզ գրում են, «Երեւի, ամիս 23-ին, պատեղից հարիւր կողակ դուռ գէպի Զանգեզուր, Նաբիի խումը հաղածելու համար: Նոյն պէս մեծ քանակութեամբ փամփուշտ ուղարկվեց»:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՆ

ՆԱՄԱԿ ԹԻՒՐԻՍՑԻՑ

Տրապիզոնի գէպը

Տրապիզոնի, սեպտեմբերի 23-ին Գաղթական մը եղաւ այսօրի թիւրքերուն համար վանի նախորդ կուտակալ ոճրագործ Պահրիին մուտքը Տրապիզոն: Կառավարութիւնը լսան պակաս չը թողուց կարելի եղածին չափ փառաւոր հանդէսով դիմաւորելու այդ համիտականը, որ Հայաստանի մէջ մեծ յաջողութեամբ գործադրած էր փնտցնելու զրոյթիւնը: Քաղաքային պաշտօնեաներ, զինուորական իշխանութիւն և թիւրք երկեւրներ ամենքն ալ աճապարած էին իրենց ներկայութեամբ փառաւորել Ռճրագործութիւնը: Ու երբ թիւրքերը թուլացած են զազանութիւնը և սրկայտութիւնը պատիւնե-

րով և պահանքով նուիրագործելու իրենց առաջին պարտականութեան մէջ:

Աշխարհ ինչ կըսէ թող ըսէ, թիւրք իր համբէն չի չեղեր Եւրօպական ստիպումներով պաշտօնանկ եղաւ մարթիւններու այդ հրամանատարը, «Հայոց նկատմամբ հակամարդկային վարմունքներ ունեցած ըլլալու» ամբաստանութեամբ: Կրեւն թէ Պոլիս պիտի երթար զինուորական ատենի մը առջև հանուելու: Ինչ փոյթի, սակայն, չէ որ Պահրին Սուլթանին հրամանները գործադրած է, պէտք է միշտ փառաւորել, առաջեկալ իր վարձքին արժանի է, պէտք չէ զարմանալ ուրեմն, երբ Սուլթանին կառավարութիւնը շատ փութալան է վարձատրելու և փառաւորելու ոճրագործութեան գործակալները:

Հրաման եկած էր սակայն Պահրին չուտով Պոլիս երթալու, սիրած հանգստացած էր, վառնէն մինչև Տրապիզոն հայերը անտարբեր երեւցած էին և կառավարութիւնը ամեն տեղ շատ յաջող գտնուած էր իր պարտականութիւնը մէջ: Երեք օր առաջ պատրաստութիւն կը տեսնէր նաւ մտնելու, երբ Պոլսէն գազանի հրաման եկաւ, զեռ ժամանակ մը Տրապիզոն մնալու: Պահրի, որ մինչև նաւամատուցը գացած էր, պարտաւորուեցաւ գլուխը կտրած ետ դառնալ ու ուղտել:

Սեպտեմբեր 20-ին, չորեքշաբթի օրը, եկած էր այս հրահանգը. չը գիտնէր թէ Սուլթանին խորհրդակցանքը ինչու կուզէին, որ զեռ ժամանակ մը Պոլսին չերթի Պահրին: Նոյն օրը, իրիկուսն դէմ, Պահրին կը չըգաղայէր քաղաքին մէջ, ընկերացած Տրապիզոնի զինուորական հրամանատարին, պարտական հիւպատոսին և ուրիշ զինուորականի մը հետ: Ուզուեալ Սոխախ փողոցին վրա էին, երբ յանկարծ կողմակի փողոցէ մը կը լսուին բըլբուլէրի հարուածներ, պարտուները երկու հայ երիտասարդներ էին, հետզհետէ տաւր հարուած կը քաշէին, յեղափոխական գնդակներուն նպատակը Պահրին էր, զինուորական հրամանատարը կը վերաւորուի թիւն և Պահրին սրունքներէն:

Ոստիկանի մը ստուերն անգամ չէր տեսնուեր դէպքին վայրը, պղտիկ իրարանցում մը կը սկսի, հայ-կաթոլիկ մը կը վազէ պահակախոյզը լուր տալ: Ոստիկանները ուշ կը հասնին, պարսպոնները կը յաջողին փախչել և հակառակ բազմութիւնը կը ձերբակալութեանց և խուզարկութեանց՝ մինչև այսօր ձեռք անցած չեն: Վերաւորութեանը իրենց տունները կը փոխադրուին, սարսափը կը տարածուի քաղաքին մէջ, զինուորներու գումարանները հետզհետէ կը հասնին, տունները կը պաշարեն ու կը սկսեն ձերբակալութիւններ ընել:

Առտուն, սեպտեմբեր 21, սարսափը երթալով շատցած էր, հարիւրաւոր հայեր կը ձերբակալուէին ու կարճակուէին, շատեր ալ, աւելի կասկածելիներ, զեռ բանտը կը մնան: Մետաքսի շուղեմաւը լուր կը բերէ Պոլիս պատահած յեղափոխական գէպքերու, թիւրք խուժանը վերջին ծայր կը գրգռուի ու կը սկսի համախմբուի: Ներսէն և պատրաստուելու համար կառավարութիւնը ժամանակին ի մասսան կարգադրութիւն մը բրած էր, Սատանի մարթիւններ աստին անտին ցրուելով, այս եղանակով թէ Եւրօպայի աչքէն հեռու կը մնային և թէ թիւրք խուժանը կը վարժեցնէին Սատանիները սարքելու: Սատանի ջարդէն վերադարձած զինուորական գալմա-գամ մը, Կ. Զօրաբանակէն (հրամանատար Զէքի) հոս եկած միւրաւայ մը և Վանէն փոխադրուած հաղարատեալ մը տարածուեցան խուժանին մէջ, գրգռեցին ու պատրաստեցին հայերը ջարդելու:

Հետեւեալ օրը, սեպտեմբեր 22, շարժումը աւելի շատցած էր, թիւրքերը խուժ-խուժ եղած ծրագիր կը կազմէին յայտնի համարձակ, մեծ քանակութեամբ զէնք գնեցին Պիթ-Պաղարէն, ահալին թուով ալ փամփուշտ, կառավարութեան թողութիւններ ակններ էր, հայերուն կը մերձէին զէնքն ու փամփուշտը, երբ ալ ծախուէնք չը մնաց, թիւրքերը պահակախոյներէն զէնքեր ստացան, կառավարութիւնը եղածներուն տեղեակ էր ու պղտիկ փորձ մը իսկ չըբաւարգեւելու:

Ղիչերը վրա հասած էր, հայերը և բոլոր քրիստոնեայները ահապարակ պաշտպանողա-կան զէրք բռնած էին, ամենքն ալ տուններին

քաշուած էին, կը կարծուէր թէ յարձակումը պիտի ըլլայ կրակի օր, եկեղեցիներուն վրա:

Ժամը 1 1/2-ին սկսաւ յարձակումը, 60—70 թիւրքեր, բոլորն ալ զինուած, աղաղակներով նախ շուկան տարածուեցան, յարձակողներու խումբը երթալով ստուարացաւ ու սկսաւ դիմել հայոց թաղերը, հրացան և բըլբուլէր պարպելով: Շատ ընտանիքներ ճիղով թնկուեցան չէնքը աղաղակներով, շատեր ալ Պարսից հիւպատոսարանը մտան: Թիւրքերը պաշարեցին տունները, խորտակեցին պատահանները և զոները, հայերը գէշ աղէկ կընդիմէին պաշտպանեցին, սպասե-լով որ զօրքերը գան ու վերջ տան խառնակու-թեան, յարձակումը մինչև լոյս տեց, մինչև ժամը 7-ը հրապարակը զօրք մը երեցած չէր, ոստիկան ու ժանդարմա ամենքն ալ գոլորշիացած էին կարծեալ: Եւրօպայիներն անգամ վախերուն հրազները մարեցին, շատերու կեանքը բացարձակ մահէ աղաւտեցաւ, վերաւորներ ալ պակաս չեղան, թիւրքերը սխալմամբ իրենց մէկ ընկերը սպաննեցին, հայ կին մը առնանդուած է և տունը թալուած են:

Այս առաւօտ զօրքերը պաշարած էին քանի մը հայոց տները, Պահրի-փաշայի վրա յարձակողները գտնուեալ համար կառավարութիւնը զի-չերուան յարձակողներէն քանի մը թիւրք ձերբակալեց ձեռի համար: Մեր կուտակալը՝ Գատրի-պէշ յայտարարած է թէ 500 զօրքով որչափ որ կրնամ պիտի աշխատեմ անդորրութիւնը թա-ղաւորեցին: Հեռադրական թիւերը խոլուած են Սերմէնէն անտին կուտակալը հրաւրեց քրիս-տոնեայ և խաւմ միմիայնները և պահանջեց քրիստոնեաներէն, որ յեղափոխականները յանձ-նեն, խաւմներն ալ յորդորեց, որ թիւրք սրի-կաները յանձնեն:

Վերջին պահուն իսկայ թէ կուտակալը հրա-ւիրած է նաեւ հայոց առաջնորդաբանին պաշտօ-նական ժողովները: Առայժմ արդիւնքը չը գի-տեմ, յաջորդով կրնայինք:

Վանէ

ՆԱՄԱԿ ԹԻՒՐԻՍՑԻՑ

Կ. Պոլսի, սեպտեմբերի 16-ին Ստան ընդհանուր մտադրագուն է Պոլսոյ հայոց ցոյցը, որ կը պատրաստուի, ոչ ոք որչա քան մը գիտէ և սակայն ամէն մարդ կը զգայ թէ ժո-ղովրդական խաւերուն մէջ շարժում մը կայ: Զոյցին կազմակերպիչները ամէն միջոց ձեռք առած են որ ազգային բողոքը զուտ խաղաղա-սիրական հանգամանք մը ունենայ, իսկ եթէ ա-րեւն թափի, պատասխանատուն հայերը չեն:

Կատական գործերու նախարար Ռիզա-փաշա պաշտօնագիր մը գրելով պատրիարքին կըսէ, «Կը լսեմք թէ Կ. Պոլսոյ հայերը հինգ տարի առաջ եղածին նման ցոյց մը պիտի ընեն, արդ քանի որ Բ. Գուռը կը զբաղի բարեկարգութիւններ մտնելու խնդրով, անտեղի է ու է շարժում ընել»:

Պատրիարքը երբ կանչէ այս պաշտօնագիրը, պատասխանը անմիջապէս կը գրէ: Ահաւանիկ իմաստը՝ «Հայոց պատրիարքը, կը գրէ Խմբի-լեան սրբազան, իր ժողովրդին վրա աղեցեղու-թիւն չուի, վասն զի այդ ժողովրդին համար բան մը չէ կըցած ընել կառավարութեան մօտ, պատրիարքանքն գրուած հաղարատը թաք-ւիւրն երբ անգործագրելի և անպատասխան կը մնան, ժողովուրդը կը տեսնէ թէ իր պատ-րիարքը անգործ է կառավարութեան առջև, ու-րեմն ինչպէս անոր խօսքը մտիկ ընէ: Եւ յետոյ ժողովուրդը ալ յուսահատութեան մղուած է, ինչ ընէ: Ինչ պատրիարքը անկարող է ժողով-րդին խօսք համոզել»:

Այս երկիւղը առ այժմ աղեցեղութիւն մը ու-նեցաւ, վերջի օրերս 150 հոգի չափ ձերբակալ-ւած էին, կառավարութիւնը ասոնց մեծ մասը արձակեց, յուսալով որ ժողովրդին սիրտը կը յինէ: Ուրիշներ ալ կըսեն թէ նորերուն տեղ ընելու համար է:

Ղիլիկիայէն ամենապատեալ լուրեր կը հասնին: Հաճելի լուսաւորչական ու բողոքական հայերուն հոգեւոր պետերը Գուռը հեռադրեցին, ի զիմաց 10,000 հայու թէ՛ օսմանեան կառավարութեան նպատակն ըլլալով հայերը այնքան չարարելու տանջել որ վերջապէս հարկադրուին ընդունել խաւմութիւնը, Բ. Գուռը կրնայ զո՞նք մնալ իր բաղադրականութեան, վասն զի իր նպատակին հասնելու մօտ է, ժողովրդին վրա դիմանալու կա-

րողութիւն այլ ևս մնացած չէ: Այս հեռադրին օրինակը շարաթ մը առաջ Պոլիս հասաւ, ու ասկէ ետք օր առաջ հաղորդուեցաւ անդիական թերթերու թղթակցիցներուն: Տեղեկութեան ճշգ-րութիւնը կառարկեալէս ստուգուած է:

Չեղ գրած էի թէ Անգլիոյ դեսպանը սուլթա-նին հետ վերջին տեսակցութեանը հայկական խնդրին վրայ չէ խօսած, այլ միայն ձեռառէի գոր-ծերը իրենց խօսակցութեանց նիւթ եղած է, երբէք Պոլիս հասած անդիական թերթերը կը հաստատեն այս լուրը:

Այս ձեռառէի խնդրը մեծակ կարեւորութիւն մը կը ստանայ հետզհետէ, ու թերեւ անոր լուծու-մը սերտ առնչութիւն ունենայ մեր Եւրօպային ընդունելութեան հարցին հետ, երկուքն ալ գրեթէ մի և նոյն ժամանակը ծնան մայիսի մէջ: Բայց առ այժմ այդ հարցը իր առաւելութիւն մը ունի, անդիական նաւատորմին շարժումը իրեն համար պիտի ըլլայ: Պոլիս հասած լուրերուն նայելով Մալթայի անդիական նաւատորմը, միանալով Մի-ջերկրականի նաւատորմին հետ, պիտի յառաջա-նան ձեռառէի կողմերը: Այս լուրերը ահալին յու-զում պատճառեցին սուլթանին պալատը, և շուա-րած մնացեր են ձեռառէի կողմերը նաւային ցոյց մը ստեղծել հարուած կըլլայ թիւրքերուն, կրօ-նական տեսակետով:

Սատան միշտ տաքաւալից վիճակի մէջ է, ամենատուրը աղբիւրներէ կը հաղորդուի, որ առնուազն 17,000 ոսկիի (150,000 րուպլի) անհրաժեշտ պէտք կայ: Պատրիարքաբանը մէկ կողմէն գրած կը զրկէ, բայց ձեռքը արագ-րէն կը հասնի: Մօտեւր պատրիարքը յանձ-նաժողով մը պիտի կազմէ, որ Սատանի համար յայտնի կերպով գրած հաւաքէ ու զրկէ:

Մեր թերթերը երէկ հրատարակեցին, թէ Կի-լիկիոյ երեք եպիսկոպոսները Միսէն Առանա ե-կեր են: Ինչպէս ձեռք գրած էի, պատրիարքին պահանջին վրա դատական գործերու նախա-րարութիւնը այս անգործութիւնը բրաւ: Բայց երբ պիտի գումարուի աղգային ժողով, վաւե-րացնելու համար Կիլիկիոյ կաթողիկոսին ընտ-րութիւնը: Այսօր վաղը բաւելով Գուռը կը խաղ-ցնէ, կարելի է որ պատրիարքը ալ չի համարէ ու ինչը հրաւրել ժողովականները:

ՆԱՄԱԿ ԱՌՍՐԻՍՑԻՑ

Վիէննա, սեպտեմբերի 16/28-ին

Այսօր աչքի առջև ունեմ «Մշակի» վերջին թերթի մէջ երեցած երկու նամակները Կ. Պոլ-սից, որոնք կը յայտնեն թէ սուլթանը ընդու-նած է մայիսի 11-ի ընթացիկներ ծրագրերը:

Այս լուրը ինձ բոլորովին նոր է և հաւանա-կանաւոր սխալ: Կայ արդէն մի չաբաթ, որ եւ-րօպական մամուլի մէջ գրեթէ ոչինչ նոր բան գրված չէ հայկական հարցի վրա:

Սուլթանի վերջին զիշուան եղած է նոյն ծրա-գրի հետեւեալ գլխաւոր կէտերի փոփոխութեամբ ընդունվելը:

1) Վերահսկող յանձնաժողովը, որ պիտի բաղ-կանայ վեց անդամներէ, 3-ը քրիստոնեայ, 3-ը մահմետական, պիտի հաստատվի և նորա նախա-գահի հետ, որ հաւանականաբար պիտի լինի թիւրքաց արտաքին գործերի մինիստրը, ուղղա-կի պիտի բանակցեն ֆրանսիական, ուստական և անգլիական դեսպանները:

2) Բացառութեամբ կուտակալներ (վալի) և կառավարիչներ (միւլթեարիֆ), որը միայն մահ-մետական պիտի լինին, պիտի ընդունվին նաեւ քրիստոնեաներ (հայեր) Հայաստանի վարչու-թեան մէջ, քրիստոնեայ ազգաբնակչութեան թիւին համեմատ:

3) Գլխական ոստիկանութիւն պիտի կազմվի, սակայն իւրաքանչիւր գիւղ միայն հինգ ոստի-կան պիտի ունենայ: Նրանց հազուադէպ ձեռ պի-տի որոշվի թիւրքերի զինուորական մինիստրու-թեան կողմէ:

4) Բանտերի լիճակը պիտի բարւոքի արդէն գոյութիւն ունեցող օրէնքների հիման վրա:

Այս առջաւ են ինձ ծանօթ զիշուաններ և ինչ-պէս ինձ կերելի, Ռուսիա, Ֆրանսա և Անգլիա նոր և աւելի աղգաւ միջոցների դիմել պիտի տրիվին կուտակու թիւրքերին յատուութիւնը և նոյն ընդունել տալու համար ծրագրերը ամ-բողջ և անփոփոխ:

X

